

Norsk Våpeneierforbund

Justisdepartementet,
v/Ø. Fredlund, Politiavdelingen,
Postboks 8005 Dep.,
0030 OSLO.

Lillestrøm, 06.06.2012.

Høring – NOU 2011: 19

Ny våpenlov ”Gjennomgang av gjeldende våpenlovgivning og forslag til ny våpenlov”.

Vedlagt følger Norsk Våpeneierforbunds (NV) høring angående forslag til ny våpenlov.

I utgangspunktet er NV positivt innstilt til alle endringer i våpenlovgivningen som har et fornuftig og velbegrunnet formål, og som ikke innebærer urimelige inngrep i idrett-, samlere- eller jaktutøveres rettigheter og aktiviteter.

V i ser behovet for en ny våpenlov, men ønsker ikke våpenlovutvalgets forslag slik det foreligger.

Innledningsvis vil NV etter Deres ønske om særlige kommentarer og synspunkter i brev av 09.03.2012/201201827, først kommentere disse punktene:

1. Om det bør vedtas ny våpenlov eller om det er tilstrekkelig å gjøre endringer i eksisterende regelverk.
2. Hvilke krav skal myndighetene stille til sikkerhet og hvilke kontrollmekanismer vil kunne hindre ulovlig våpenbruk.
3. Forbudte og tillatte skytevåpen.
4. Administrasjon og økonomiske konsekvenser.

Punkt 1:

I ny våpenlovgivning er nå at tiden er inne for å skille ut jakt- og konkurransevåpen fra andre våpen i forslaget til ny våpenlov.

For innvilgelse av idrett- og jaktvåpen følger i dag våpenkontorene regler og bestemmelser som er gitt i viltlovgivningen og skytterforbundenes approberte regelverk.

Ny våpenlov bør derfor ha et klart skille mellom jakt-/ idrettsvåpen og alle andre objekter og våpentyper som ligger utenfor øvelse/konkurranse og jakt.

Forslag til ordlyd:

Lov av 9. juni 1961
OM SKYTEVÅPEN OG AMMUNISJON M.V.,
herunder lov om
jakt- og idrettsvåpen med ammunisjon og deler.
med endringer, sist ved lov av 00.00.0000

I dag gis fortrinnsvis bare tillatelse til å erverve, eie og bruke disse til jakt og idrett. Unntaket er til beskyttelse mot isbjørn på Svalbard.

Praksis er slik i dag og det vil være naturlig at loven følger praksis.

Vi argumenterer for dette under punkt I §§ 20 og 21 erverv avskyttevåpen og registreringspliktige våpendeler til jakt- og konkurranseskyting.

Ser man på samfunnsutviklingen fra Centralforeningen for Utbredelse av Legemsøvelser og Våbenbruk (1861) ble stiftet til i dag, har skytterne lojalt fulgt samfunnets stadig nye lover og forskrifter vedr. bruk og oppbevaring av jakt- og idrettsvåpen.

Utviklingen innenfor skyttermiljøene har kun hatt en positiv utvikling de siste 10 årene, noe våpenlovutvalget bemerker i NOU 2011:19.

Undersøkelser våpenlovutvalget har gjennomført viser at lovlig ervervede skytevåpen ikke brukes i kriminell aktivitet.

I henhold til Statistisk Sentralbyrås oversikt ”Tabell 15, Dødsfall av ulykker 2008”, var det ingen registrerte dødsfall med skytevåpen som følge av ulykker i 2008, og kun ett registrert dødsfall med skytevåpen i 2009 (sist tilgjengelige år) og ingen fysiske skader.

I offentlige statistikker fremkommer det at jakt- og konkurransevåpen i utgangspunktet **ikke er innblandet** i misbruk, ulykker eller kriminalitet.

Dessuten slår våpenlovutvalget fast at våpenlovgivningen i utgangspunktet bare vil kunne regulere direkte de lovlige våpen i samfunnet og i offentlige statistikker fremkommer det at jakt- og konkurransevåpen i utgangspunktet **ikke er innblandet** i misbruk, ulykker eller kriminalitet

I dag kan vi kun erverve våpen til godkjente idrettsøvelser av approberte forbund og til jakt godkjent av viltlovgivningen. Jeger- og skytterorganisasjonene er medspillere når det gjelder å fremme forebyggende og trygghetskapende tiltak samt forhindre ulovlig våpenbruk.

Våre skytebaner er opp gjennom årene sterkt forbedret sikkerhetsmessig, samtlige våpeneiere er sitt ansvar bevist og samtlige våpen blir oppbevart i sikkerhetsskap.

Å skille ut jakt- og idrettsvåpen vil også kunne lette våpenkontorenes arbeide. På dagens ervervsskjema MÅ disse kriteriene fylles ut, våpenet type, godkjent klubb som er tilsluttet godkjent forbund og til slutt til hvilket godkjent program skal våpenet brukes til. Alle disse kriteriene er nedfelt i forbundenes tekniske lovverk. Avvik fra dette medfører at søknaden ikke innvilges.

Punkt 2.

Våre synspunkter på dette fremkommer under § 63 i vår høring.

Punkt 3.

Våre synspunkter på dette fremkommer under §§ 20 og 21 i vår høring, samt i innledningen i dette brev.

Punkt 4.

Vårt klare synspunkt på dette fremkommer under § 65 i vår høring.

NV vil i vår høring støtte våpenlovutvalgets som ser det som viktig å videreføre den tradisjonelle norske våpenkulturen innenfor rammene av en ny våpenlov. Denne delen av norsk kultur er utvilsomt et berikende element i den enkeltes fritid, og jakt og våpensport skaper aktiviteter som engasjerer svært mange i alle aldre og i alle lag av samfunnet. Utvalget ønsker å legge til rette for at den seriøse og ansvarlige jeger, skytter og samler også i framtiden skal kunne utøve sin aktivitet innenfor rammene av

en lovgivning som imøtekommer legitime behov og andre rimelige grunner for å erverve og inneha jakt- og idrettsvåpen mv.

NV mener på den annen side at utvalget på flere punkter har gått langt vekk fra dette formålet ved å fremme følgende nye elementer til loven,

- # samme helsekrav som stilles til innehavere av førerkort for biler, (legeerklæringer),
- # meldeplikt for leger, psykologer og optikere,
- # helsepersoner skal ha tilgang til våpenregisteret.
- # skytterorganisasjonenes plikt til å anmelde skikkethet til politiet,
- # skytterforbundenes tilgang til lagenes medlemsregistre.
- # egenerklæringer,
- # endring av behovskravet til kun konkurranseskyting,
- # registreringsplikt på plomberte våpen med hjemmebesøk,
- # **gebyrer for å inneha jakt- og idrettsvåpen,**

Disse og flere punkter vil kun ramme lovlydige jakt- og idrettsutøvere uten å oppnå effekten som utvalget ønsker, nemlig å redusere de kriminelles handlinger, og må ikke inn i en ny lov.

NV tar opp ”hjemmebesøksparagrafen” som eget punkt i vår høring. Nåværende § 27 a, annet ledd, må hos private flyttes fra politiet og kan bare gjennomføres av etater eller aktører som ikke omfattes av politiloven.

Vi gjør Justisdepartementet (JD) oppmerksom på at Høyesterett i dommen om hjemmebesøket, omtaler kontrollpersonellet som polititjenestemenn, noe JD i ettertid har presisert bare kan gjennomføres **i egenskap som forvaltningsmyndighet.**

Våre medlemmer har ovenfor NV bekreftet at politiet i uniform og politibil har gjennomført rutinekontroller, stikk i strid med forvaltningens hjemmelsgrunnlag, men slik Høyesterett har valgt å tolke bestemmelsen; politiet skal kontrollere og ha en avskrekkende effekt.

Under § 66 påpeker vi nødvendigheten at i våpensaker, vedtaksførers at organer som ikke har politimyndighet og ikke samarbeider med de som lager forskriftene/rundskriv, blir klageinstans i forvaltningens jakt- og idrettsvåpen relaterte saker.

At ovenforstående foreslåtte reguleringer ikke vil ha noen innvirkning på å redusere kriminalitet påpeker våpenlovutvalget i p.3.5.6 at:

”Våpenlovgivningen vil i utgangspunktet bare kunne regulere direkte de lovlige våpen i samfunnet.

Med tanke på at det er ca 800.000 jakt- og idrettsutøvere som årlig utøver disse aktivitetene, er det utrolig at det ikke registreres flere ulykker. M.a.o, landets jegere og konkurransutøvere er utrolig dyktige til å ivareta sikkerheten omkring sin aktivitet.

NV stiller seg derfor undrende til at forslaget til ny våpenlov legger så stor vekt på å kontrollere og regulere en lovlig aktivitet med medlemmer som utvalget karakteriserer slik i p. 8.1 og 9.2.

”Når man vet at den store majoritet våpeninnehavere er lovlydige og ansvarsbevisste mennesker, er det ikke vanskelig å forstå at det kan oppleves urimelig for disse å måtte forholde seg til et regelverk som synes å ha fokus på dem som er uskikket til å ha våpen.”

”De holdninger og verdier som jegere og skyttere til enhver tid er bærere av, vil derfor også ha stor betydning for samfunnets sikkerhet.”

En god våpenkultur er et høyst ønsket supplement til de offentlige myndigheters kontroll. Den norske våpenkulturen er i meget stor grad preget av ansvarlighet og fokus på sikkerhet, både hos den enkelte våpeneier og i særdeleshet i våpenorganisasjonene.

Norge har tradisjonelt hatt svært få uønskede hendelser med lovlig ervervede skytevåpen, noe som i stor grad kan tilskrives den sunne våpenkulturen som er innarbeidet hos det store flertall av norske våpeneiere

Det virker derfor høyst urimelig og unødvendig å innføre kontrolltiltak som vil kreve 120 årsverk priset til ca. kr. 84.000.000,00 for å kontrollere personer som politiet har erklært for edruelige, pålitelig og særdeles skikket til å bruke og inneha jakt- og idrettsvåpen, når våpenlovutvalget slår fast at dette ikke vil ha noen effekt for å redusere de kriminelles aktivitet.

Så mye resurser bør heller kanaliseres til samfunnsnyttige oppgaver som politi, helsepersonell, leger og psykologer, som alle trenger mer ressurser.

M.a.o. dagens samfunnssituasjon i skyttermiljøet har bare blitt bedre og bedre og kan ikke sammenlignes med den økte kriminaliteten vi har registrert de siste tiårene.

NV vedlegger våre kommentarer til lovforslaget og ber Justisdepartementet å ta hensyn til våre argumenter når lovforslaget legges fram for Stortinget.

Med Hilsen
Norsk Våpeneierforbund

.....
Are Fosjord
Forman

Vedlegg: Kommentarer til lovutvalgets § 37 – lovforslaget.

KOMMENTARER TIL LOVUTVALGETS § 37 LOVFORSLAGET.

HJEMMEBESØKET

Vi vil først rette oppmerksomheten mot den såkalte "hjemmebesøksparagrafen".

Paragrafen er en av få lover som har vært vurdert av Høyesterett, om den strider mot Grunnloven, og mot Den Europeiske Menneskerettskonvensjon. Paragrafen var en så klar kandidat for prøving hos Høyesterett, at den ble tatt til behandling direkte, uten å gå via Lagmannsretten.

Våpenlovens § 27a lyder i dag slik:

*"Politiet kan foreta kontroll med oppbevaringen hos den som har skytevåpen, våpendeler og ammunisjon. **Hos private** kan slik kontroll bare gjennomføres etter forhåndsvarsel."*

Med utdyping i Forskriften § 22-5.

"Ved kontroll av sivil oppbevaring av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon, jf. våpenloven § 27a annet ledd, skal politiets forhåndsvarsel være mottatt av innehaveren av våpenkortet minst 48 timer før kontrollen finner sted."

Høyesterett fant at loven ikke er i motstrid til Grunnloven, men det var helt avgjørende for utfallet, at våpeneieren skulle ha 48 timers varsel.

Utvalget har foreslått en endring i ordlyden i paragrafen.

I forslaget til ny våpenlov fjernes kravet til varsling for alle andre steder enn hjemmet!

Det er direkte kritikkverdig at utvalget foreslår en slik endring, uten å grunngi hvorfor den bør endres, eller vurdere om endringen er i samsvar med Høyesterettsdommen.

Endringen er faktisk så vesentlig at den pånytt reiser spørsmålet: Er paragrafen i strid med Grunnloven og EMK? Når et av Høyesteretts viktigste argumenter for å godkjenne paragrafen settes til side, er det ingen tvil om at dette strider mot Grunnloven og EMK.

Utvalgets forslag lyder:

§ 61 *Politiets kontroll*

Politiet kan foreta kontroll med

*b) oppbevaringen hos den som innehar skytevåpen, registreringspliktige våpendeler og ammunisjon. **I private hjem** kan slik kontroll bare gjennomføres etter minst 48 timers forhåndsvarsel i overensstemmelse med nærmere regler gitt i forskrift,*

(våre understrekinger).

Dvs at andre steder enn i hjemmet, f. eks. på hytte, skal det ikke lenger være krav om forhåndsvarsling. Dette strider fundamentalt mot Høyesteretts avgjørelse.

Sentrale personer i NV har allerede vært gjennom en personlig svært belastende rettssak for å prøve hjemmebesøksparagrafen overfor Grunnloven. Det kan ikke være meningen at private pånytt må engasjere Høyesterett, for å få prøvet paragrafen. Det er Stortingets ansvar å klargjøre dette på forhånd.

NV vil på det sterkeste avvise endringen.

NV har forslag til forbedring av paragrafen, hvor enhver tvil om gyldigheten kan elimineres. Se vårt forslag til §61, samt at vi leverer egen høring vedr bestemmelsen.

TILBAKEKALL AV VÅPEN

Som utvalget omtaler på s. 147 vil tilbakekall av våpenkort oppleves som en straff. Dersom en våpeneier, som er fullt ut i stand til å ivareta sine våpen, og ikke har gjort noe kriminelt, fratras sine våpen, så vil dette oppleves som en meningsløs straff uten lov og dom. Det kan tilogmed oppleves som ren hevn fra en offentlig tjenesteperson.

Men dette er nettopp hva utvalgets flertall foreslår:

"§ 30 Tilbakekall av våpenkort mv.

Politimesteren skal også tilbakekalle våpenkort hvis innehaveren ikke lenger har behov for eller annen rimelig grunn til å ha skytevåpen eller registreringspliktige våpendeler, jf. § 18 første ledd."

Dette åpner for en vilkårlig behandling av våpeneiere som annenrangs borgere, ved at en tilfeldig tjenestemann/kvinne skal beslutte tilbakekall av våpenkort, uten annet grunnlag enn ren syensing.

Dersom dette gjennomføres etter forslaget vil det medføre en massiv inndragning av våpenkort fra personer som ikke lenger er aktive skyttere. Det vil da være nærmest umulig å få solgt disse våpnene videre, noe som innebærer en de facto inndragning av personlig eiendom, uten at dette erstattes.

Liv Grete Skjelbreid Poirée har lagt opp som aktiv skiskytter. Skal hun nå måtte levere inn sitt gevær? Selvfølgelig innser en urimeligheten i dette. Loven må være lik for alle.

Selv om lovgivers intensjon med en paragraf ikke er en urimelig behandling av lovlydige borgere, er det ikke sikkert at politiets praktisering er i hht til intensjonen. Praktisering viser seg ofte som en bokstavtro oppfølging av teksten.

NV vil på det sterkeste avvise dette

Dersom våpenkort skal tilbakekalles, skal det kun være fordi vedkommende ikke lenger er skikket til å inneha våpen.

POLITIDIREKTORATET

Direktoratet har siden opprettelsen vært ansvarlig for forskrifter, rundskriv og håndheving av Våpenloven.

Det har vist seg å være en svært uheldig blanding av roller. Særlig er dette tilfelle hvor lokalt politi henvender seg til direktoratet for å få instruks om våpenbehandling, og hvor søker i neste omgang må anke et avslag nettopp til direktoratet. De har da en rolle som lovgiver og som ankeinstans.

I tillegg er direktoratets utøvelse alt annet enn demokratisk.

Direktoratet utgir rundskriv med materielle regler, som fra direktoratet følges opp på lik linje med lover og forskrifter, som dekret.

Direktoratet etterkommer ikke instruks fra Justisministeren.

Direktoratet etterkommer ikke instruks fra Justisdepartementet.

Direktoratet har forfalsket Våpenforskriften.

Direktoratet kommer med usanne opplysninger i offentlig høring.

Direktoratet trakasserer enkeltpersoner.

Direktoratet overprøver lokalt politi

Direktoratet inndrar våpen ved å overprøve gamle ervervstillatelser

Alle punktene kan dokumenteres.

Dette har direktoratet kunnet gjøre, fordi skytterorganisasjonene er avhengige av et godt forhold til direktoratet, og ikke har turt å si ifra.

Det er ingen tillit til Politidirektoratet i det norske skyttermiljøet.

NV mener derfor at Politidirektoratet må fratras myndigheten til å utarbeide Forskrifter og rundskriv.

MELDEPLIKT FOR HELSEPERSONELL

I forarbeidene anføres på s. 20 (utdrag):

"Meldeplikt for helsepersonell

I tillegg til en regelmessig oppfølging av den enkelte våpeninnehaver, foreslår et flertall i utvalget at leger, psykologer og optikere pålegges meldeplikt når det foreligger helsemessige forhold som må anses uforenlig med å inneha skytevåpen.

Dette vil være samme type plikt som allerede er pålagt de samme grupper helsepersonell i forbindelse med førerkortsaker. Denneplikten må ses i sammenheng med forslaget om at helsepersonell skal ha adgang til våpenregisterets opplysninger om hvem som har våpen."

Dette er et forslag som er direkte farlig for samfunnssikkerheten.

Våpenregisteret er etablert uten noen form for kvalitetskontroll av innhold eller hvem som har tilgang. Pr. idag har kun politiet tilgang, dette innebærer muligens en viss sikkerhet, men ikke fullstendig sikring mot at informasjon om våpeneiere kommer på avveie. Både kriminelle, terrorister, og fiendtlige stater, vil være interessert i slike opplysninger. Dersom en mengde personer, som ikke har noen form for sikkerhetsklarering, skal ha tilgang til våpenregisteret, vil dette være en helt uholdbar sikkerhetsbrist. Sikkerheten vil være omtrent på nivå med å legge våpenregisteret ut offentlig.

Å sammenligne helsekravet for å føre motorvogn med eierskap av jakt- og idrettsutstyr blir urimelig.

Ingen er uenig i at man skal være 100% oppmerksom, ha godt syn og ikke være svekket av alderdom ved bruk av motorkjøretøy.

Jegere og idrettsutøvere kan ha stor nytte av å inneha og bruke sitt utstyr selv om man ikke kan føre motorvogn. I motsetning til andre idretter kan de som utøver skytesporten være aktive fra 4 – 5 år til vi dør gamle. Det er ikke uvanlig å treffe jegere / skyttere som er godt over 80 år gamle. Det er faktisk naturlig å bli gammel, det skal ikke resultere i at vårt jakt- og idrettsutstyr blir inndratt. Så lenge jakt- og idrettsutøveren kan stå for forsvarlig oppbevaring, ikke er dømt for noe ulovlig, skal ikke jakt- og idrettsutstyr kunne inndras. Inndragning skal kun avgjøres av en domstol.

Forslaget avvises på det sterkeste.

FORMÅLSPARAGRAF

Det er positivt at det er laget en formålsparagraf for Våpenloven. Vi savner dog fokuset på den store ressursen skytterne representerer. Både gjennom idretten som drives, hvor særlig skiskytterne og DFS har opplevd stadig større interesse. Den jaktutøvelse som foregår, med fysisk adspredelse og høsting av naturen.

Men også den beredskap og forsvarsevne skytterne tilfører det norske samfunnet. Både ved skytetrening, og forvaltning av et stort antall våpen.

Dette er alt for lite omtalt, men bør også være en del av helheten. Folkevæpningen i Norge har svært lange tradisjoner, helt fra Leidangens påbud om væpning, Kristian 4s Norske Lov av 1604, og til Stortingets beslutning om å opprette Det Frivillige Skyttervesen i 1893. Folkevæpningen er også nevnt i vår nasjonalsang: "Bønder sine økser brynte hvor en hær drog frem".

Beslutningen om opprettelse av DFS ble foranlediget av frykt for kupp fra underoffiserene i Forsvaret, og formålsparagrafen lyder: "*Det frivillige Skyttervesens mål er å fremme praktisk skyteferdighet innen det norske folk og derved dyktiggjøre det for landets forsvar.*"

Den største mangelen ved våpenlovutvalget er at Forsvaret ikke er representert, noe som kunne bidratt med et annet fokus, enn rent kriminalteknisk.

NV foreslår derfor følgende tillegg:

§ 1 Lovens formål

Formålet med loven er å

d)

ivareta den store ressurs våpen og skyttere representerer for landet. Det at personer lærer sikker våpenhåndtering, skyteferdighet, og innehar skytevåpen, er med på å trygge landet og demokratiet.

ØVELSESSKYTING

I forslaget til ny lovtekst taes øvelsesskyting ut som kriterie for erverv av våpen.

Dette begrunnes bl.a. med at "*Aktive skyttere er allerede i dag gitt tillatelse til å erverve øvelsesvåpen i tillegg til konkurransevåpen, men ikke på selvstendig grunnlag.*"

Men ved å ta vekk øvelsesskyting som kriterie i lovteksten, gjøres det faktisk ulovlig å erverve slike øvelsesvåpen.

Det finnes mange gode grunner for at både øvelses og rekreasjonsskyting skal være selvstendige kriterier for erverv av våpen.

Det gir mulighet for erverv av våpen i mindre kaliber, som er rimeligere å skyte, og derved gi mengdetrening for både jakt og konkurranse.

Det gjør terskelen for å begynne med skyting lavere, når det ikke er krav om å delta i konkurranser. Ikke alle er komfortable med konkurranser, men ønsker likevel å skyte, og være en del av et skytermiljø. Særlig kvinner, som det fremdeles er få av i skytermiljøet, har oftere motforestillinger mot konkurranser.

NV støtter her utvalgets mindretall, som fortsatt vil ha øvelsesskyting som kriterie for erverv av våpen i §§ 18 og 21. Se vårt forslag til tekst under § 21.

Dette medfører samtidig at vi avviser et krav om aktivitet for våpeninnhav.

Se forslag til § 69.

AVGIFTER

Et flertall i komiteen går inn for et forslag om gebyr for innhav av våpen.

§ 65 Gebyr og utgifter

Kongen kan fastsette et årlig gebyr for å

a) eie eller inneha skytevåpen og registreringspliktige våpendeler

Begrunnelsen er gitt i utredningens pkt. 30.3 s 144.

Det fremkommer at våpenforvaltningen ikke får prioritet internt i politiet, selv om bl. a. våpenregisteret har betydelige mangler.

NV finner en slik prioritering helt selvfølgelig. Det vil alltid være en betydelig større gevinst ved å prioritere politiets ressurser mot kriminelle, enn mot lovlydige. Uansett hvor mye ekstra midler politiet kan få vil samfunnet være bedre tjent med at disse settes inn mot kriminelle, enn mot overvåking av lovlydige.

Det anføres videre fra flertallet at et gebyr kan gjøre forvaltningen selvfinansierende, og at "*Skattebetalere som ikke eier skytevåpen, vil ikke lenger subsidiere landets våpeniere*"

Dette er et prinsipp Stortinget har avvist i alle andre sammenhenger.

Det er ikke krav om sammenheng mellom bilavgifter og utgifter til vei. Trafikkipolitiet finansierer ikke sine kontroller med bøter. Syke mennesker blir ikke avgiftsbelagt for å finansiere sykehusene. Kriminelle blir ikke avgiftsbelagt, for at ikke lovlydige mennesker skal subsidiere kriminalitetsbekjempelse.

Våpeneiere bidrar massivt med avgifter allerede. Gebyr for ervervstillatelse. Skatt og moms på våpen, ammunisjon og jaktutstyr bidrar med betydelige beløp til statskassen. Også det at våpeneiere pålegges å kjøpe våpenskap, som også er avgiftsbelagt, bidrar til utgifter for våpeneierne, og inntekter til staten.

NV støtter her mindretallet i utvalget, som avviser årlig gebyr.

SAMLING

I tidligere forskrift til Våpenloven sto denne paragrafen:

§ 1-1. *Forbud mot våpen e.l. som ikke faller inn under våpenloven § 1*

Denne bestemmelsen gjelder ikke for våpen som er bestemt for eller tilhører politiet eller Forsvaret, eller for våpen som er bestemt for eller tilhører samling.

Ved senere endring er bestemmelsen om samling i denne forbindelse falt ut, slik at de som samler på kniver, eller våpen som ikke er skytevåpen, ikke lenger har en lovmessig beskyttelse.

Ammunisjonssamlere har fått samme regulering som våpensamlere, noe som tilsier en helt unødvendig streng regulering.

Samling er nå foreslått tatt inn i loven som eget område, men kun for skytevåpen. Loven bør også omfatte andre typer samlinger.

Samling av skytevåpen er det punktet i utvalgets forslag, hvor mistenksomheten overfor våre mest lovlydige borgere skinner klare gjennom. Det har allerede vært stadige innskrenkninger ved revisjoner av rundskriv og forskrifter. Samlere har nå ikke engang anledning til å skyte med sine samlervåpen, annet enn etter spesiell tillatelse.

Det skal ikke lenger være anledning til å samle våpen av kulturhistorisk interesse, kun våpen av nasjonal betydning skal kunne samles, ikke f. eks. våpen fra den amerikanske borgerkrigen eller western-perioden. Politiet skal videre vurdere om det er behov for samlingen i et samfunnsperspektiv.

Dette medfører at personer kan nektes samletillatelse, dersom det allerede er andre personer som har samme samleområde.

Vi ser ikke hvordan dette er kriminalitetsbekjempende, eller trygger samfunnet på noen måte. Dette er faktisk en nedlatenhet overfor samlerne. Samlerne tar vare på en svært viktig del av Norges, og verdens, kulturarv. De bør vises den tillit de har gjort seg fortjent til.

På side 21 i utredningen står:

"Et flertall i utvalget foreslår at alle saker som gjelder godkjenning av samleområde for våpensamlere behandles ved ett politidistrikt som spesielt bygger opp tilstrekkelig kompetanse."

NV støtter dette punktet, men mener at dette må løftes til Justisdepartementet. Departementet vil være i stand til å se andre sider ved samling enn kriminalitet, og derved ivareta samlerne, og kulturarven, på en bedre måte.

Vi viser til vårt tekstforslag under § 22

MEDFØRING AV VÅPENKORT

I utvalgets kommentarer til § 29 s. 159 står at dette kun er en videreføring av eksisterende lovtekst. Forslaget lyder:

§ 29 *Våpeninnehavers plikt til å ha med seg våpenkort mv.*

Våpeninnehaveren skal alltid ha med seg våpenkort når vedkommende bærer eller fører med seg skytevåpen, registreringspliktige våpendeler eller ammunisjon.

Her er det avglemt et vesentlig punkt, det at ikke alle skytevåpen er registreringspliktige. Hagler fra før 1. oktober 1990 er f. eks. ikke registreringspliktige. Et lovkrav om å medføre våpenkort, medfører at slike våpen ikke kan medbringes.

Videre er paragrafen selvmotsigende, noe som absolutt må unngås:

Dokumentasjon som nevnt i første ledd, skal på forlangende av politiet vises frem for kontroll. Har ikke vedkommende med seg slik dokumentasjon ved kontroll, skal politiet ta skytevåpenet, den registreringspliktige våpendelen eller ammunisjonen i forvaring inntil dokumentasjonen er forevist. Politiet kan likevel la vedkommende beholde skytevåpenet, den registreringspliktige våpendelen eller ammunisjonen dersom dette ikke er betenkelig.

Ordlyden bør derfor endres for å ta hensyn til disse punkter, se NV's forslag under § 29.

HALVAUTOMATISKE SKYTEVÅPEN

NV støtter flertallets forslag om videreføring av eksisterende praksis.

Et forbud mot halvautomatiske rifler, slik mindretallet går inn for, vil være et forbud mot skyteprogrammene til NFPS og NROF.

I utvalgets kommentarer til § 9 s. 156 er listet opp grunner til at et våpen kan forbys: "*Uten aktverdig anvendelsesområde retter seg mot skytevåpen hvis primære bruksområde ikke er knyttet til jakt, tradisjonell konkurranseskyting eller andre av de behov eller særlig grunner som kan gi grunnlag for erverv.*"

Her settes i praksis et forbud mot nye konkurranseformer. Det virker lite hensiktsmessig på forhånd å forby idretter en foreløpig ikke kjenner, med den begrunnelse at det ikke er tradisjonell skyting. Fornylelse er ellers i samfunnet et hedersbegrep.

Mindretallet bemerker at heller ikke NFPS' skyting kan gå inn under betegnelsen tradisjonell skyting (s. 103).

Det er fra mindretallets side, som går inn for forbud mot halvautomatiske rifler, skissert to scenarier for forbud, umiddelbart totalforbud, eller (s. 104):

"En mellomløsning vil være at slike våpen kan beholdes av nåværende eier, men ikke skal kunne videreselges til andre. En slik løsning vil også innebære at våpnene er i samfunnet frem til de blir utrangert, eventuelt at nåværende eier ikke lenger fylles kravene til behov, eventuelt skikkethet."

Dette er å frata våpeneierne eiendomsretten til sine våpen, men uten kompensasjon. Dette er svært tvilsomt mhp Grunnlovens § 105, som stiller krav til kompensasjon. NV forventer at dersom Stortinget vedtar en slik bestemmelse, vil det være etter en grundig utredning av Høyesterett.

Vi mener at paragrafen i utgangspunktet lister opp for mange forbud, og har forslag til en enklere praksis, hvor finkalibrede rifler, og rifler med liten magasinkapasitet, i utgangspunktet er tillatt.

Se vårt forslag til § 9.

ERVERV OG INNEHAV

Våpenloven har behov for en revidering på dette punktet, og vårt forslag vil forenkle forvaltningen, og våpenkontorenes behandling, av søknad om våpen til jakt og idrett.

I NV's forslag skal jakt og konkurransevåpen behandles etter skytterforbundenes program, og etter villtlovgivningen.

Ved søknad om idrettsvåpen er det spesifikke krav til våpenet som må tilfredsstilles, som vekt, siktelinje, siktemidler, løpslengde, avtrekksvekt, høyde og bredde mm. Alle disse kravene er regulert i

forbundenes lovverk, og det er hva våpenkontorene forholder seg til ved søknad om erverv av idrettsvåpen.

Dette betyr at man ikke får innvilget søknad om erverv av idrettsvåpen, dersom våpentypen ikke kan brukes i et av forbundenes godkjente program. En får heller ikke erverve jaktvåpen, dersom våpenet ikke er tillatt til jakt.

Det er i utvalgets forslag avglemt et vesentlig punkt i forslag til § 14, det at ikke alle skytevåpen er registreringspliktige. Hagler fra før 1. oktober 1990 er f. eks. ikke registreringspliktige. Et lovkrav om alle våpen må være oppført på våpenkort medfører med ett at lovlig uregistrerte våpen blir ulovlige. Dette vil kriminalisere mange personer, og må absolutt unngås.

Det foreligger ingen dokumentasjon på at ved å fremlegge legeerklæringer, egenerklæringer, vurdere samlivsbrudd, bruk av nødvendige medisiner, vil ha effekt på å redusere ulovlige handlinger med våpen.

Dette innrømmer utvalget ved vurderingen av tidsbegrenset våpenkort. Det vil kreve store ressurser å behandle egenerklæringer hvert 5 år, samt oftere for spesielle våpen.

Utvalgets flertall oppfatter at den oppfølgende kontrollen av våpeneierne er en av de største svakhetene ved dagens system. Men våpenforvaltningen har allerede mulighet til å følge opp den enkelte, og politiet har full rett til å undersøke personer som mistenkes for ulovligheter.

Her legges det opp til et formidabelt kontrollsystem som kan resultere i at avglemt egenerklæring medfører tilbakekall av våpenkortet.

I fjor ble det fra legestanden påpekt at forbruk av tid til å skrive ut legeerklæringer til elever som trengte dette ved fravær p.g.a. sykdom, for å slippe å få fraværsdager på vitnesbyrdet, opptok så mye av legenes tid at de hadde problemer med å behandle syke personer. Legene ønsket at en slik rapportering skulle opphøre.

NV ser på forslaget om at samlivspartner skal undertegne en erklæring om at partnere er kjent med erverv av jakt- og idrettsutstyr som en fornærmelse. Det å inngå partnerskap er forbundet med tillit til hverandre.

Utvalget demonstrerer en formidabel mistillit til skytterne ved disse forslagene.

Se NV's forslag til §§ 14, 20 og 21

TILLATELSE ELLER RETTIGHET

NV støtter utvalgets mindretall i dette punktet (kommentert i utredningen pkt. 13.2.2 s. 72). Tillatelse til å erverve våpen må være en rettighet, dersom personen oppfyller de vilkår loven setter. I motsatt fall vil politimesteren kunne avslå enhver våpensøknad med den begrunnelse at de ikke er pliktig til å innvilge en søknad. En slik tolkning åpner for en svært forskjellig praksis mellom politidistrikter.

Se NV's forslag til § 16

YTRINGSFRIHET

Utvalget har avslørt sine holdninger til ytringsfriheten. På s. 36 skriver de:

"Våpeneiere med ekstreme holdninger

Det er knyttet spesielle utfordringer til personer som gir uttrykk for ekstreme holdninger, særlig der dette gjøres i diskusjonsfora på internett, som oftest under et dekknavn. Selv om utgangspunktet er at

synspunkter og meninger som er ytret i henhold til vanlige demokratiske spilleregler og som ikke er i strid med norsk lov må aksepteres, er det likevel grunn til å frykte at holdninger som støtter eller unnskylder kriminalitet utgjør en økt risiko for å utøve kriminelle handlinger. Personer som gir uttrykk for sosiopolitiske, religiøse, (sub-) kulturelle eller personlige holdninger som støtter eller unnskylder kriminalitet har en forhøyet risiko for å gjennomføre denne type handlinger. Det er derfor av vesentlig betydning at politiet klarer å fange opp og identifisere personer som offentlig gir uttrykk for ekstreme holdninger, ikke minst på nettsteder, med sikte på vurdering av tilbakekall av våpenkortet."

Utvalget mener altså at det skal eksistere en egen lov med innskrenket ytringsfrihet for våpeneiere. Dette åpner for en vilkårlig behandling av våpeneiere som annenrangs borgere, ved at en tilfeldig tjenestemann/kvinne skal beslutte tilbakekall av våpenkort, uten annet grunnlag enn ren synsing.

NV mener at personer som ikke gjør noe ulovlig, ikke skal fratras sine våpen.

TRANSPORT

Her ligger det an til konflikt mellom Straffeloven og Våpenloven. Utvalget legger dessuten opp til en ytterligere skjerpning av Straffeloven ved å innta et nytt pkt. b) om slagvåpen.

Utvalget forslår følgende endring av Straffeloven:

"§ 189 Ulovlig bevæpning på offentlig sted

Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes den som på et offentlig sted forsettlig eller grovt uaktsomt har med

a) skytevåpen,

b) luft- og fjærvåpen, eller

c) våpenetterligninger som lett kan forveksles med skytevåpen.

På samme måte straffes den som på et offentlig sted bærer

a) kniv eller lignende skarpt redskap som er egnet til å påføre noen en legemskrenkelse, eller

b) gjenstand som kan brukes som slagvåpen som er egnet til å påføre noen en legemskrenkelse.

Forbudet i første og annet ledd gjelder ikke skytevåpen, kniv eller annet redskap eller gjenstand som brukes til, bæres eller medbringes i forbindelse med arbeid, friluftsliv eller et annet aktverdig formål."

Mens utvalgets forslag inneholder (utdrag):

"§ 28 Krav ved transport og forsendelse

På offentlig sted er det ikke tillatt å transportere skytevåpen i hylster eller lignende som bæres på kroppen.

Forlates motorvognen uten forsvarlig tilsyn, skal en vital del av skytevåpenet medbringes."

Det må presiseres i Våpenloven at det er et aktverdig formål å medbringe skytevåpen som en sikkerhet mot tyveri. Dersom kun en vital del av våpen skal kunne medbringes stiller dette de som har udelelige våpen, f. eks. revolvere, i en uholdbar situasjon. Tar de våpenet med seg bryter de straffeloven, tar de det ikke med bryter de våpenloven.

I tillegg forbys den aller sikreste måten å transportere våpen, på kroppen, hvor eieren har full kontroll over sitt våpen.

Se NV's forslag til § 28

GODKJENNING AV SKYTTER OG SAMLERORGANISASJONER

NV støtter punktet, men mener at dette må løftes til Justis og Beredskapsdepartementet. Departementet vil være i stand til å se andre sider enn kriminalitet, og derved ivareta skytterne på en bedre måte.

Krav til økonomi synes unødvendig strengt, det er ikke uvanlig at frivillige organisasjoner har perioder hvor de sliter økonomisk.

Se NV's forslag til § 58

OPPBEVARING

Kravene til oppbevaring av skytevåpen er blitt stadig skjerpet, noe som også foreslås denne gang, ved at våpendeler som ikke er vitale også skal være forsvarlig nedlåst, i tillegg til eksisterende bestemmelse om våpenskap for vitale deler. Et krav om "forsvarlig" kan være gjenstand for tolking, og kan bli et urimelig tilleggskrav til våpenskap. Det må være tilstrekkelig at delene ikke enkelt kommer på avveie. Det er faktisk allerede et forbud mot å bryte seg inn i våre hjem, at delene oppbevares i låst hjem må være tilstrekkelig.

Det må også presiseres i loven at når våpeneier er tilstede og har våpen under tilsyn, er dette å regne som forsvarlig oppbevaring. Det har vært tilfelle hvor våpeneier har blitt fradømt sitt våpen, selv om han under midlertidig opphold på hytte hadde våpenet i samme rom som han sov, og hytta var låst.

Det må også bemerkes ordbruken paragrafen: "*Ved midlertidig oppbevaring av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon som medbringes i forbindelse med legitim bruk*".

Loven skal altså gjelde for lovlydige våpeneiere, det er allerede slått fast at kriminelle ikke bryr seg om lover, så hvorfor denne helt unødvendige stigmatiseringen "legitim bruk"?

Se NV's forslag til § 27

REGISTRERING AV VÅPENDELER

Utvalget foreslår å gjøre enkelte typer magasiner registreringspliktige:

§ 3 Definisjoner

I denne lov forstås med:

4. Registreringspliktige våpendeler:

Som registreringspliktige våpendeler regnes også boksmagasiner til tohåndsskytevåpen med magasinkapasitet over 10 skudd, og boksmagasiner til enhåndsskytevåpen med magasinkapasitet over 20 skudd.

Vi kan ikke se hvordan dette kan la seg håndtere på en praktisk måte. Et utall eksisterende magasiner må merkes og føres inn på våpenkort. Er dette håndterbart for forvaltningen? Er våpenregisteret forberedt for dette?

Dette virker som en gjentakelse av Politidirektoratets forsøk på å forby lyddempere til våpen fra noen år tilbake. Forbudet ble innført via rundskriv. Forbudet var ikke håndterbart, hadde ingen kriminalitetsforebyggende effekt, og ble etter en tid fullstendig forlatt.

NV foreslår at det i stedet påføres våpenkortet, at vedkommende har tillatelse til å erverve og inneha slike store boksmagasiner. Dette må ikke gis tilbakevirkende kraft, en risikerer da å kriminalisere uvitende våpeneiere. Eksisterende magasin skal fortsatt være lov å inneha, mens erverv av nye krever påført tillatelse i våpenkortet.

ALDERSGRENSER

Det er et paradoks at det på enkelte områder i samfunnet settes krav til høyere aldersgrenser, enn myndighetsalder.

NV går ikke imot 21 års aldersgrense for enkelte våpentyper, men mener den bør mykes opp. Det er for strengt når myndige personer ikke kan kjøpe finkalibrete våpen. Aldersgrensen er også et hinder for ungdom som ønsker å starte med pistolskyting. Pistoler i kaliber 22LR må kunne erverves av myndige personer.

NV vil støtte forslaget om 21 års aldersgrense for halvautomatiske rifler av militær karakter. Videre bør luftvåpen kunne erverves av 16-åringer.

Se NV's forslag til § 17

SENTRALT VÅPENREGISTER

Et sentralt våpenregister letter utvilsomt politiets oversikt over våpen og våpeneiere i Norge. Samtidig er det en risiko, av betydning for vår nasjonale sikkerhet, dersom opplysningene tilkommer kriminelle, terrorister, eller fiendtlige stater. Dersom Norge hadde hatt et sentralt våpenregister i 1940 ville invasjonsmakten fått full oversikt over alle våpeneiere.

Datatilsynet har i sin rapport uttalt seg svært kritisk til politidirektoratets opprettelse av registeret (det var ikke søkt om tillatelse), og direktoratets håndtering.

Av den grunn mener NV primært at våpenregistreringen bør gå tilbake til lokale papirarkiv, som innebærer en betydelig mindre nasjonal risiko.

Sekundært må det innføres en mulighet for Justis og Beredskapsdepartementet, og for Forsvarsdepartementet, til å tilintetgjøre registeret i en krisesituasjon.

JAKTVÅPENGARDEROBE

Hensikten med innføring av jaktvåpengarderobe var en enklere håndtering av ervervstillatelser. Garderoben var ment som et minimum av hva som kunne erverves, noe som framkommer klart fra forarbeidene til våpenforskriften. I ettertid er praksis blitt veldig annerledes, med en praktisering av garderoben som et absolutt maksimum. Dette er svært frustrerende for jegere, som innehar mer enn 6 jaktvåpen, som ikke får lov til å bytte ut ett våpen med tilsvarende, eller må selge seg ned til 5 våpen for å kunne kjøpe nr. 6. Det må framkomme klart av loven at garderoben kun er et hensiktsmessig verktøy, og at det er anledning til å erverve fler våpen.

Se NV's forslag til § 20

FORSKRIFTER

Det eksisterer i dag en praksis, hvor Politidirektoratet styrer våpenforvaltningen via dekreter (rundskriv). Dette må loven forhindre. Alle bestemmelser må stå i lov eller forskrift, rundskriv må spesifikt ikke tillates.

NV mener at Politidirektoratet ikke er egnet instans for å utarbeide forskrifter, og ber om at denne myndigheten forbeholdes Justis og Beredskapsdepartementet.

Se NV's forslag til § 69

VÅPENLÅNETILLATELSE

Dette er forslag fra utvalget til en ny bestemmelse, om at personer uten eget våpenkort må ha en lånetillatelse fra politiet. NV støtter prinsippet om lånetillatelse, men mener at vilkårene for å få lånetillatelse blir for byråkratiske. Ved første gangs søknad om erverv av skytevåpen kan det ta lang tid å få tillatelse, da politiet må gjøre en grundig vurdering. Den samme vurderingen av skikkethet må selvfølgelig foretas, men når også behov skal vurderes må vedkommende gjennom samme prosedyre

hver gang et våpen skal lånes. Ved å utelate behov som kriterium trenger ikke låneren å be om ny lånetillatelse hver gang. Lånetillatelsen kan gjøres tidsuavhengig.

Se NV's forslag til § 24

ANGIVERPARAGRAF

Å pålegge organisasjonene en plikt til rapportering, dersom det kan være grunn til å tro at vedkommende ikke oppfyller kravene til personlig skikkethet, må ikke forekomme.

Det er svært individuelt hva den enkelte mener er skikkethet. En slik plikt vil dessuten kriminalisere de som av en eller annen grunn ikke vil rapportere.

Det er politiets oppgave å håndtere ulovligheter.

Utvalgets forslag til § 59 forkastes.

GODKJENNING AV NYE SKYTEPROGRAM

NV støtter prinsippet om at nye skyteprogram som gir mulighet til å erverve nye typer skytevåpen, skal godkjennes (ny § 60). Men dette må løftes til Justis og Beredskapsdepartementet. Departementet vil være i stand til å se andre sider enn kriminalitet, og derved ivareta skytterne på en bedre måte enn skytternes erfaring med politidirektoratets håndtering.

KLAGE

Dagens håndtering av Våpenloven er at Politidirektoratet utarbeider forskrifter, rundskriv til hvordan lov og forskrift skal brukes, og instruerer lokale våpenkontorer hvordan disse skal forholde seg i den enkelte sak. Ref. ovenstående avsnitt "Politidirektoratet".

Klagehåndtering gjøres i dag av samme myndighetsperson som har instruert det lokale politikammer om avslag.

Tilsvarende behandling finnes ikke i annen forvaltning.

NV ber Justis og Beredskapsdepartementet opprette:

**et organ som ikke har politimyndighet,
til klageinstans i forvaltningens jakt- og idrettsvåpen relaterte saker.**

Ut fra ovenstående fremmer NV forslag til endring i følgende paragrafer:

§ 1 Lovens formål

Formålet med loven er å

d)

ivareta den store ressurs våpen og skyttere representerer for landet. Det at personer lærer sikker våpenhåndtering, skyteferdighet, og innehar skytevåpen, er med på å trygge landet og demokratiet.

§ 9 Halvautomatiske skytevåpen

Halvautomatiske pistoler, hagler, rifler i ca. 22LR, og rifler med fast eller hengslet magasin med inntil 5 skudd, som ikke lett kan byttes ut, er tillatte skytevåpen, med spesifiserte unntak som forbys i forskrift.

Kongen kan i forskrift forby halvautomatiske pistoler, hagler og rifler, jf. første ledd, som enkelt kan omgjøres til å avgi helautomatisk ild.

Halvautomatiske rifler med kaliber større enn 22LR, og som har løst magasin, er forbudte skytevåpen, med unntak av rifler som tillates i forskrift.

Kongen skal i forskrift tillate halvautomatiske rifler, jf. tredje ledd, som ikke enkelt kan omgjøres til å avgi helautomatisk ild.

§ 14 Tillatelse til å erverve, eie og inneha skytevåpen og våpendeler

Den som vil erverve registreringspliktige skytevåpen eller våpendeler, skal ha tillatelse fra politimesteren (ervertstillatelse).

Enhver kan innkalles til intervju i forbindelse med søknad om ervertstillatelse.

Den som vil eie eller inneha registreringspliktige skytevåpen eller våpendeler, skal ha tillatelse fra politimesteren (våpenkort).

Tillatelse etter første og annet ledd gis av politimesteren på søkerens bosted eller av politimesteren på oppholdsstedet dersom personen ikke har bopel i riket. Person som er bosatt i annet EØS-land må fremlegge samtykke til ervert fra vedkommende lands myndigheter før ervertstillatelse kan gis.

§ 16 Krav til personlig skikkethet

Tillatelse etter § 14 skal gis til person som oppfyller krav til pålitelighet, edruelighet og helse, og som ikke av særlige grunner kan anses uskikket.

Utenlandsk person skal fremlegge tilfredsstillende dokumentasjon på at vedkommende oppfyller kravene i første ledd. Dersom vedkommende ikke kan fremlegge slik dokumentasjon, kan politimesteren beslutte krav om inntil 5 års botid i Norge før tillatelse kan gis.

Dersom personen ikke oppfyller kravene i første ledd, kan politimesteren ilegge vedkommende en karantenetid før tillatelse kan gis.

Kongen gir i forskrift nærmere regler om krav til pålitelighet, edruelighet og helse, samt regler om krav til tilfredsstillende dokumentasjon for utlendinger, botidskrav og karantenetid.

§ 17 Krav til alder

Tillatelse etter § 14 kan bare gis til person over 18 år.

Tillatelse etter § 14 til å erverve, eie eller inneha revolver eller pistol med kaliber større enn 22LR, eller registreringspliktige våpendeler til slike skytevåpen, kan bare gis til person over 21 år.

Politimesteren kan dispensere fra alderskravet i første ledd til person over 16 år når særlige grunner foreligger og når skytevåpenet kan oppbevares av verge eller annen person som oppfyller krav i denne paragraf og § 16. Søknad fra umyndig må være tiltrådt av verge. Politimesteren kan også dispensere fra alderskravet i annet ledd til person over 18 år når særlige grunner foreligger.

Ved erverv av skytevåpen eller registreringspliktige våpendeler ved arv, kan politimesteren dispensere fra aldersbestemmelsene på de vilkår han finner nødvendig i hvert enkelt tilfelle.

Kongen kan fastsette høyere aldersgrense for andre arter skytevåpen og registreringspliktige våpendeler enn de som er nevnt i annet ledd, likevel ikke over 21 år.

Luftvåpen kan uten tillatelse erverves av personer over 16 år.

§ 20 Erverv mv. av skytevåpen til jakt

Tillatelse etter § 14 til å erverve, eie og inneha skytevåpen eller registreringspliktige våpendeler til jakt kan gis til person som er innført i Jegerregisteret.

Person som oppfyller kravet i første ledd kan erverve, eie og inneha et bestemt antall skytevåpen til jakt uten at vedkommende dokumenterer behovet for det enkelte skytevåpenet (jaktvåpengarderobe). For å erverve flere skytevåpen må vedkommende dokumentere behovet.

Tillatelse etter første ledd kan bare gis dersom skytevåpenet etter viltlovgivningen er tillatt benyttet til jakt i Norge og lovlig jakt internasjonalt.

Våpendeler og ammunisjon til våpen som er oppført i våpenkortet erverves uten tillatelse.

Politimesteren kan dispensere fra kravene i første og tredje ledd dersom særlige grunner foreligger.

§ 21 Erverv mv. av skytevåpen til øvelse og konkurranseskyting

Tillatelse etter § 14 til å erverve, eie og inneha skytevåpen og våpendeler til øvelses og/eller konkurranseskyting kan gis til person som kan dokumentere medlemskap og aktivitet i godkjent skytterorganisasjon.

Tillatelse etter første ledd kan bare gis dersom skytevåpenet er godkjent til bruk i skyteprogram som vedkommende skytterorganisasjon administrerer.

Våpendeler og ammunisjon til våpen som er oppført i våpenkortet erverves uten tillatelse.

Reservevåpen kan erverves til søker som dokumenterer aktivitet innen nasjonale eller internasjonale mesterskap.

Politimesteren kan dispensere fra kravene i første og annet ledd dersom særlige grunner foreligger.

§ 22 Erverv til privat samling

a) Den som vil samle på skytevåpen og våpendeler, skal ha særskilt tillatelse fra Kongen. Slik særskilt tillatelse kan gis til person som oppfyller kravene til personlig skikkethet som nevnt i § 16 og som kan dokumentere medlemskap og aktivitet i godkjent våpensamlerorganisasjon. Kongen kan gi vedkommende tillatelse til å samle på skytevåpen, våpendeler og ammunisjon.

Den som har særskilt tillatelse etter første ledd, gis tillatelse etter § 14 til å erverve, eie og inneha skytevåpen, våpendeler og ammunisjon til privat samling innenfor vedkommendes godkjente samleområde.

Departementet kan dispensere fra kravene i første og annet ledd dersom særlige grunner foreligger.

b) Den som vil samle på ammunisjon, skal ha særskilt tillatelse fra Politimesteren. Slik særskilt tillatelse kan gis til person som oppfyller kravene til personlig skikkethet som nevnt i § 16. Den som har slik tillatelse, gis tillatelse etter § 15 til å erverve, eie og inneha ammunisjon til privat samling.

c) Den som vil samle på våpen som ikke er skytevåpen, skal ha tillatelse fra Politimesteren. Slik tillatelse kan gis til person som oppfyller kravene til personlig skikkethet som nevnt i § 16. Den som har slik tillatelse, gis tillatelse til å erverve, eie og inneha slike våpen til privat samling.

§ 24 Krav ved utlån

Den som har våpenkort, kan låne ut eget skytevåpen eller registreringspliktig våpendel til person som selv har våpenkort for tilsvarende skytevåpen eller registreringspliktig våpendel.

Den som ikke har våpenkort for tilsvarende skytevåpen eller registreringspliktig våpendel, kan låne skytevåpen eller registreringspliktig våpendel etter tillatelse fra politimesteren (våpenlånetillatelse).

Dersom kravene i § 16 er oppfylt, kan politimesteren gi tillatelse. Slik tillatelse kan gjøres avhengig av vilkår som fastsettes av politimesteren dersom særlig grunner foreligger.

I låneperioden anses låntakeren som innehaver.

Den som overlater skytevåpen eller registreringspliktig våpendel, skal gi mottakeren skriftlig utlånserklæring med opplysning om til hvilket bruk og for hvilken tid skytevåpenet eller den registreringspliktige våpendelen er overlatt.

Ved utlån utover 4 uker skal den som overlater skytevåpen eller registreringspliktig våpendel, oversende kopi av utlånserklæringen til politimesteren.

Utlånserklæringen i kombinasjon med lånerens våpenkort eller våpenlånetillatelse, trer i stedet for våpenkort for det aktuelle skytevåpenet eller den registreringspliktige våpendelen.

Utlån etter første og annet ledd kan skje i inntil 6 måneder.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke hvis skytevåpenet bare blir brukt i nærvær av og under direkte tilsyn av den som har våpenkort til skytevåpenet.

§ 27 Krav til oppbevaring

Den som eier eller innehar skytevåpen, registreringspliktige våpendeler eller ammunisjon skal oppbevare gjenstandene på egen fast bopel.

Skytevåpen, eller en vital våpendel av skytevåpenet, skal oppbevares nedlåst i godkjent våpenskap eller våpenrom, når de ikke er under forsvarlig tilsyn. Registreringspliktige våpendeler og ammunisjon skal oppbevares forsvarlig nedlåst.

Ved midlertidig oppbevaring av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon, hvor det ikke er mulig å oppbevare gjenstandene i henhold til kravene i første og annet ledd, skal gjenstandene oppbevares under forsvarlig tilsyn. Skytevåpen kan midlertidig forlates uten tilsyn dersom en vital del av skytevåpenet tas med og oppbevares under forsvarlig tilsyn.

Politimesteren kan gi særlig pålegg om oppbevaring.

Kongen gir i forskrift nærmere regler om oppbevaring, herunder om godkjente våpenskap og våpenrom, midlertidig oppbevaring hos andre og skytterorganisasjonenes oppbevaring av skytevåpen mv.

Kongen kan bestemme at reglene om oppbevaring også skal gjelde for skytevåpen, registreringspliktige våpendeler og ammunisjon som nevnt i § 4 tredje ledd.

§ 28 Krav ved transport og forsendelse

Under transport skal skytevåpen, våpendeler og ammunisjon være under forsvarlig tilsyn slik at gjenstandene ikke kommer på avveie. Skytevåpen skal under transport være tomt for ammunisjon og nedpakket.

Transporteres skytevåpen i privat motorvogn, skal det være anbrakt slik at det ikke er lett tilgjengelig. Skytevåpenet kan da oppbevares udelt, dersom det er under forsvarlig tilsyn. Forlates motorvognen uten forsvarlig tilsyn, skal våpenet, eller en vital del av skytevåpenet medbringes. Skytevåpenets hoveddel og ammunisjon kan etterlates innlåst dersom det skjules på en forsvarlig måte. Transporteres skytevåpenet som reisegods eller ved forsendelse, skal en vital del av skytevåpenet fjernes eller skytevåpenet sikres på annen måte slik at det ikke kan brukes. Våpendeler og ammunisjon sikres på forsvarlig måte.

§ 29 Våpeninnehavers plikt til å ha med seg våpenkort mv.

Våpeninnehaveren skal alltid ha med seg våpenkort når vedkommende bærer eller fører med seg registreringspliktige skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon. Dersom skytevåpenet, våpendel og ammunisjon er lånt eller leid, skal utlånserklæring tas med sammen med våpenkort eller våpenlånetillatelse.

Dokumentasjon som nevnt i første ledd, skal på forlangende av politiet vises frem for kontroll. Har ikke vedkommende med seg slik dokumentasjon ved kontroll, kan politiet ta skytevåpenet, våpendelen eller ammunisjonen i forvaring inntil dokumentasjonen er forevist.

§ 58 Godkjenning av skytter- og våpensamlerorganisasjoner

Der det stilles krav til medlemskap og aktivitet i skytter- eller våpensamlerorganisasjon for å erverve, eie og inneha skytevåpen, våpendeler og ammunisjon, skal organisasjonen være godkjent av Kongen.
Kongen kan godkjenne organisasjon som

- a) har et aktverdig formål som dekker behovet for angjeldende type skytevåpen,
- b) har et aktivitetstilbud for medlemmene i henhold til formål som nevnt i bokstav a,
- c) er registrert i Enhetsregisteret,
- d) har eget styre, og
- e) har en stabil drift

§ 61 Kontroll

Det kan foretas kontroll med

- a) at den som har tillatelse etter §§ 14, 15 eller 24 oppfyller krav som ligger til grunn for tillatelsen
 - b) transport av skytevåpen, registreringspliktige våpendeler og ammunisjon,
 - c) at godkjente skytter- og våpensamlerorganisasjoner oppfyller krav som nevnt i § 58 annet ledd, og
 - d) at den som har bevilling etter kapittel 9 eller 10 oppfyller krav som ligger til grunn for bevillingen.
 - e) oppbevaringen hos den som innehar skytevåpen, registreringspliktige våpendeler og ammunisjon.
- Hos private kan slik kontroll bare gjennomføres av etater som ikke omfattes av politiloven, etter minst 48 timers forhåndsvarsel i overensstemmelse med nærmere regler gitt i forskrift

§ 69 Forskrifter

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler til gjennomføring og utfylling av denne lov, herunder om

- a) jaktvåpengarderobe, jf. § 20 annet ledd,
- b) samling,

Departementets myndighet etter denne lov kan ikke delegeres.

Rundskriv med utfyllende bestemmelser til denne lov og forskrift er spesifikt ikke tillatt.

Norsk Våpeneierforbund

.....
Are Fosjord
formann